

דף קד.

עין משפט א.

אה"ע סימן קסט פעיף ו

ו. אין חליצה כשרה אלא ביום. חלצה בלילה, חליצתה פסולה.

עין משפט ב.

אה"ע סימן קסט פעיף כב

עין לעיל דף קג. עין משפט ג

עין משפט ו.ז.

אה"ע סימן קסט פעיף מג

מג. נמצא סדר החליצה קוראה מאן יבמי, וקורא לא חפצתי לקחתה וחולצת ורוקת וקוראה ככה יעשה לאיש ואין הסדר מעכב. ולא עוד, אלא אפילו לא קראה ולא רקקה, אלא שחלצה בלבד, החליצה כשרה. במה דברים אמורים, כשהיו יכולים לדבר, שהרי הם ראויים לקרות. אבל אלם ואלמה וקטנה, אינם חולצין, ואם חלצו, חליצתן פסולה; ואינה כשוטה וקטן, שלא עשו כלום, שאינה נפסלת לאחים ויכולה להתייבם להם או לו. ויש אומרים דה"ה לחליצת חרש וחרשת שאינה כלום. וי"א שחליצתן פסולה, כמו של אלם ואלמת.

דף קד :

עין משפט א.

אה"ע סימן קסט פעיף ב

ב. נמצא אחד מהם קרוב או פסול, או גר, פסול. ואפילו היה אביו גר ואמו ישראלית, פסול, עד שיהא אביו ואמו מישראל^ע. ומיהו חליצה פסולה מיהא הויא לפוסלה על האחים, אפילו בינו לבניה^פ.

^ע. וי"א שאם אביו מישראל, כשר (טור בשם סמ"ג).

^פ. הגה: י"א דאסור ליקח שכר מחליצה, דהנוטל שכר לדון דיניו בטלין (ר"י מינץ ומהרא"י), וכן נראה בעיני. בחליצות, יש לזוהר שלא ישב בשלשה דיינים שיושבם לחלוץ עם מי שנטל שכר, דהרי בעינן בית דין כשר מדאורייתא, ועיין בח"ה סימן ט' איזה

עין משפט ב.

אה"ע סימן קמט סעיף מג

מג. נמצא סדר החליצה קוראה מאן יבמי, וקורא לא חפצתי לקחתה
וחולצת ורוקקת וקוראה ככה יעשה לאיש ואין הסדר מעכב. ולא
עוד, אלא אפילו לא קראה ולא רקקה, אלא שחלצה בלבד, החליצה
כשרה. במה דברים אמורים, כשהיו יכולים לדבר, שהרי הם ראויים
לקרות. אבל אלם ואלמה וקטנה, אינם חולצין, ואם חלצו, חליצתן
פסולה; ואינה כשוטה וקטן, שלא עשו כלום, שאינה נפסלת לאחים
ויכולה להתייבם להם או לו. ויש אומרים דה"ה לחליצת חרש וחרשת
שאינה כלום. וי"א שחליצתן פסולה, כמו של אלם ואלמת.

עין משפט ד.ה.

אה"ע סימן קמט סעיף מה

מה. וכן אם רקקה לפני היבם בפני ב"ד, נפסלה מלהתייבם. ויש מי
שאומר דה"מ כשרקקה רוק, אבל אם רקקה דם, ואין רוק מעורב
בו, אינה נפסלת בכך.

עין משפט ז.

אה"ע סימן קמט סעיף מז

עיינ לעיל עין משפט ב

שכר מותר לדיין לקבל, ואפילו בזה נראה לי להחמיר אם נוטל שכר מן החליצה, משום
מראית העין, כמו שמחמירין לענין קרובים ובשאר דברים לענין בית דין של חליצה, יותר
מבשאר בית דין. וראיתי ושמעתי שהרב נוטל שכר הרבה מן החליצה, וסומך עצמו במה
שמוכר לו סנדל של חליצה; וקולא גדולה היא בעיני, ושומר נפשו ירחק מזה. ולא דמי
למה שעדי הגט נוטלין שכר מטעם שכתבתי לעיל סימן ק"ל, גם הרב המסדר הגט כמו
שכתבתי לעיל בסדר הגט סעיף ד', כי אותן הטעמים אינם שייכים בחליצה.